

Uro og Ængstelse, som bemægtigede sig alle Klasser i Befolkningen og ikke mindst Børsen. Det vil staa i alles Erindring, at Forvirringen der meget hurtigt naaede det Højdepunkt, at man maatte lukke Døren. Man var den Gang i Forretningsverden ikke utilfreds med at have en Regering, hvis Stilling til Neutralitetsspørgsmaalet man nøje kendte. Man var ikke utilfreds med, at Bank- og Sparekassepanikken saavel som Guld- og Sølvtrængslerne blev standset ved et haandfast Indgreb i ellers uangribelige og sædvanemæssige Rettigheder. Hvad mener det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) om dette, at en Mand, der har sat 5,000 Kr. ind paa en Sparekassebog paa mellem ham og Sparekassen klart aftalte Vilkaar, møder den Hindring, at han kun kan udtage 300 Kr. om Ugen, uanset de aftalte Vilkaar. Kalder det ærede Medlem ikke det et temmelig haandfast Indgreb i kontraktlige Rettigheder? Jeg har ikke hørt det ærede Medlem fremsætte nogen Kritik deraf. (*Schovelin*: Jo, det har jeg gjort!). Hvis det ærede Medlem drister sig dertil, kan jeg med Sikkerhed sige, at han ikke vil være i Overensstemmelse med Erhvervslevet, thi det kunde simpelt hen paa hint Tidspunkt ikke have taalt, at denne Bestemmelse ikke var kommet. Jeg ved meget nøje, at Erhvervslevet kunde ingenlunde have taalt, at den Panik ikke var blevet standset med et saa fast Greb, som Tilfældet var.

Man var ikke utilfreds med, at Bankerne af Regeringen blev opfordret til at bidrage det mest mulige til, at al Virksomhed kunde foregaa saa uforstyrret som muligt, eller at Nationalbanken fik Tilsagn om enhver ønskelig Lempelse i sine Dækningsregler, for at den kunde være i Stand til at yde de andre Banker al den Støtte, de kunde have Brug for. Man var ikke misfornøjet med, at Staten midlertidig overtog den ene betydelige Risiko efter den anden til Opmuntring for Import, Eksport og Skibsfart. Man var heller ikke utilfreds med, at Staten sørgede for et Moratorium for den udenlandske Gæld, som man ikke kunde betale. Man har visselig heller ikke under Krigens Gang sparet hverken Udenrigsministeriets eller andre ministerielle Departementer for nogen Ulejlighed eller Anstrengelse, der kunde tjene til at begunstige Landets Handel, og jeg tør sige, at man igennem lange Tider havde fuld Forstaaelse af, at der i Regeringskontorerne blev arbejdet med ekstraordinær Anspændelse og Forstaaelse

for at bortrydde de Hindringer, der til Stadighed opstod for Næringslevet.

Jeg vil dernæst gerne konstatere, at det er i Ly af Regeringens Neutralitetspolitik og i Kraft af den velvillige Forstaaelse, som hos de krigsførende Magter ved vort Udenrigsministeriums Virksomhed er skabt overfor Nødvendigheden af, at vor Eksport og Import opretholdtes i fuldt Omfang, at vore Erhverv har arbejdet med et Resultat, som fra alle Sider erkendes at være over al Forventning. Men Vanskeligheder har der jo været, og de er tiltagne.

Da Vanskelighederne i Slutningen af Efteraaret tiltog, paatog to af vor Forretningsverdens mest fremtrædende Mænd sig ved personlig Nærværelse i London at føre nogle Forhandlinger med den engelske Regering. Resultatet deraf er Handelsoverenskomsten, der af Regeringen er blevet betegnet som efter Omstændighederne tilfredsstillende, og som jeg ogsaa i dette Øjeblik betegner som efter Omstændighederne særdeles tilfredsstillende. De to Herrer har paa Grund af deres Arbejde for denne Sag vundet en tiltagende Anseelse indenfor vort Samfund, og jeg skal slet ikke kritisere dette, det har de ærligt fortjent, men jeg kan maaske alligevel tilføje, at de er vokset noget paa den Rejse. Det undrer noget, at det første, de to Herrer foretager sig efter deres Hjemkomst, er at sammenkalde det saakaldte Børsmøde, paa hvilket de ikke længere mener at burde forholde for deres Standsfæller den Kundskab, at denne Regering, som dog muligvis har været dem til en eller anden Smule Nytte, i Grunden er ganske umulig og diletantisk. Og den ene af disse Mænd, det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss), har gjort os den Ære at stadfæste denne Udtalelse her i Lørdags. Dagbladet „Børsen“ erklærede i sin Nytaarsartikel aabent, at naar den danske Forretningsverden under Krigsperioden havde kunnet præstere Rekordresultater paa næsten alle Omraader, havde den udelukkende sig selv at takke derfor, hos Regeringen havde den saa sandelig ikke fundet nogen Forstaaelse. Man kan da aabenbart ikke beskyldte den danske Forretningsverden for overdreven Høflighed overfor Regeringen. Den synes i tilfredsstillende Omfang at være gennemtrængt af den stolte Selvstændighedsfølelse og Selvbevidsthed, som ganske vist ogsaa let opstaar, naar man tjener mange Penge, og det maa betegnes som en stor Lykke for det øvrige Samfund, naar der fra disse